

Wat maakt een groep kerkgangers tot een levende geloofsgemeenschap? We zoeken het uit met veldwerkers

Haiti een jaar later

Labele regering kan wederopbouw en aanpak cholera-epidemie niet aan

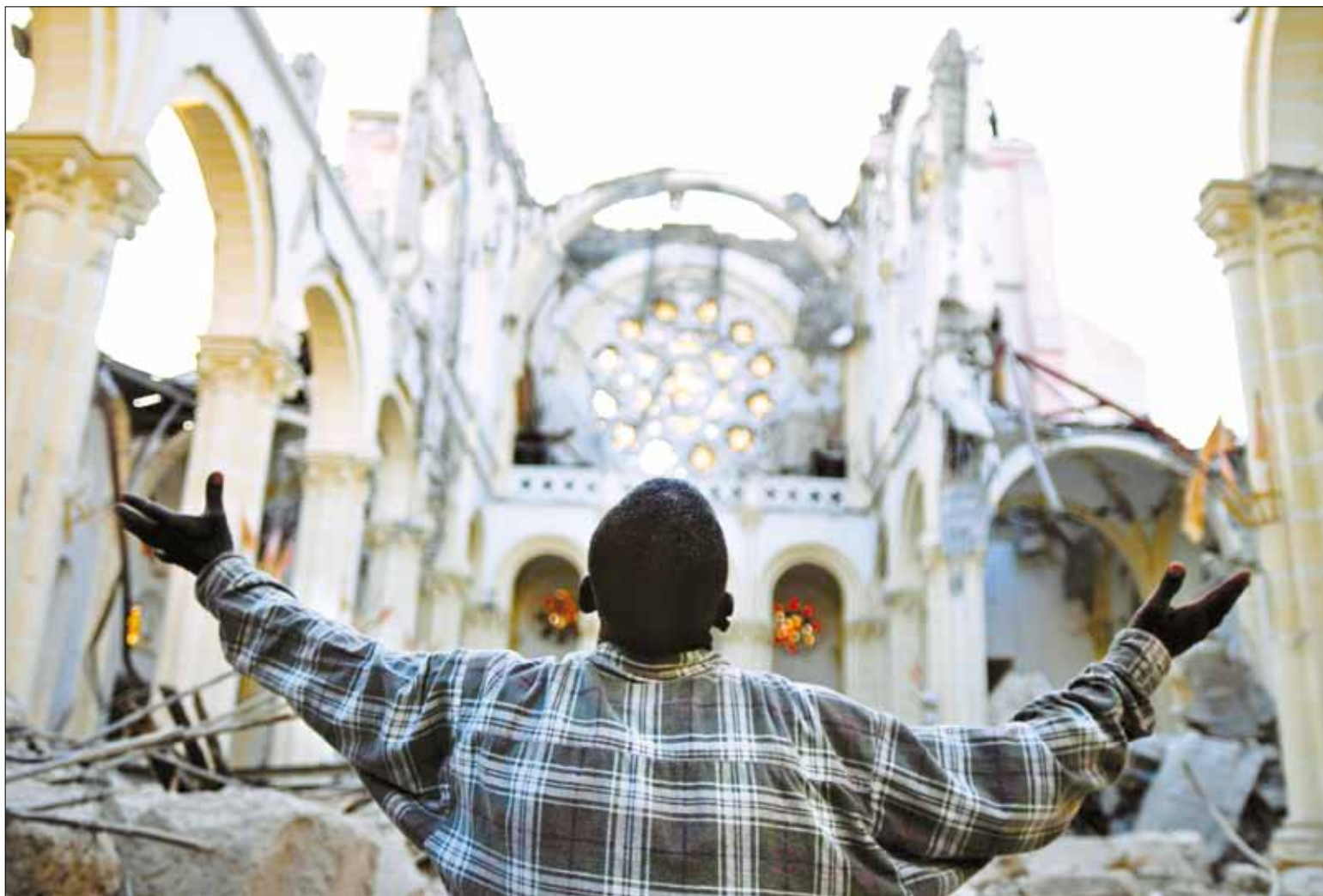
- Precies een jaar geleden maakte een aardbeving in Haïti minstens 250.000 doden
- Voorts werd Haïti geteisterd door orkaan Tomas, cholera en verkiezingskoorts
- Nog altijd een miljoen daklozen, heropbouw moet veel hindernissen overwinnen

Lieve WOUTERS

Vandaag dag op dag een jaar geleden beefde de aarde in Haïti met een kracht van 7 op de schaal van Richter. Het epicentrum van de beving lag vlak bij de hoofdstad Port-au-Prince. Al snel werd de omvang van de ravage duidelijk. Honderden gebouwen waren als kaartenhuisjes ineengestort. Reddingsploegen uit de hele wereld, ook uit ons land, waren snel ter plaatse en hadden de handen vol met het verzorgen van gewonden en het zoeken naar lichamen onder het puin, dood of – uitzonderlijk – levend.

Een jaar na datum is Port-au-Prince nog altijd een uitgestrekte ruïne. Meerdere factoren bemoeilijken de heropbouw. Johanna Vanraes van Caritas International licht toe: „Al vóór de aardbeving draaiden de overheidsdiensten in het politieke centrum van het land niet goed. Bovendien bleven heel wat inwoners in de buurt van hun verwoeste huizen en barakken om te rouwen, om nog enkele bezittingen terug te vinden of in een poging om met de resten opnieuw een dak boven het hoofd te maken. Dan kun je niet grootschalig puin ruimen.”

„De aardbeving heeft zoveel slachtoffers kunnen maken, omdat er in de hoofdstad jarenlang onoordeelkundig werd gebouwd. Het is dan ook van groot belang dat de heropbouw gebeurt volgens een degelijk herstelplan, zodat gebouwen in de toekomst bestand zijn tegen aardbevingen en er meteen ruimte komt voor de vereiste infrastructuur. Zo'n her-

„Waarom hebt Gij ons verlaten?” Haïti lijkt na jarenlange kolonisatie, dictatuur en corruptie moeilijk herop te bouwen. © Belga

stelplan ligt inmiddels op tafel, maar de uitvoering is nog niet on-dubbelzinnig geregeld. Veel land is in handen van grootgrondbezitters en er is dus politiek werk van landherverdeling nodig. Zolang die zaken niet geregeld zijn, is het moeilijk om al te beginnen huizen te bouwen.”

Inwoners willen maar één ding: terugkeren naar hun huizen en het leven weer zelf in handen nemen

Caritas zelf wil tegen 2013 net buiten de hoofdstad honderd huizen optrekken. Door op het platteland nieuwe wooncentra, bedrijven en jobs te creëren, hoopt de

organisatie de overbevolking in de hoofdstad enigszins terug te dringen.

Later in 2010 brak een cholera-epidemie uit, waardoor de nadruk andermaal op noodhulp kwam te liggen. In de talrijke tentenkampen, waar alles samen ruim een miljoen daklozen werden opgevangen, werden de voor-zorgen verscherpt.

„Uit ervaring weten we dat de risico's op epidemieën in vluchtelingenkampen groot zijn”, zegt Vanraes. „Daarom hadden we meteen na de aardbeving een ingenieur uitgestuurd voor water-voorziening en -zuivering in zeven kampen in de hoofdstad. Die leidde op zijn beurt plaatselijke partners op om de continuïteit te verzekeren. Na de uitbraak van cholera in een basis van Nepalese blauwhelmen maakte Caritas

nog extra fondsen vrij voor latrines en zuiver water in de westelijke departementen en in Artibonite, een regio waar het risico op besmetting erg hoog was en de infrastructuur voor drinkwater zo goed als onbestaand.”

Stilaan lijkt de epidemie onder controle. Er vielen bijna drieduizend doden. In oktober kreeg Haïti ook nog eens de orkaan Tomas over zich heen. De felle regens veroorzaakten bijkomende ellende, maar waren niet van die aard dat ze de inspanningen van ngo's opnieuw vertraagden.

Wat wel een probleem blijft, is de instabiliteit van het regime. Op 28 november brachten 4,7 miljoen Haïtianen hun stem uit voor een nieuwe president en nieuwe leden voor de senaat en het parlement. Dat gebeurde tegen de achtergrond van spanningen en

geweld. Dertien presidentskandidaten vroegen op een gezamenlijke persconferentie de stopzetting en nietigverklaring van de verkiezingen wegens grove onregelmatigheden in het voordeel van de officiële kandidaat Jude Célestin van Inite, de eenheidspartij van de zittende president Préval.

Op 16 januari moet de tweede ronde van de verkiezingen plaatsvinden en opnieuw vrezen waarnemers voor een escalatie van geweld. „Intussen vragen de inwoners maar één ding”, zegt Vanraes, „dat ze kunnen terugkeren naar hun huizen en opnieuw hun leven in handen nemen. Hoewel velen moe zijn van alle ellende die ze over zich heen kregen, blijft de levensdrang groot. Kerst en nieuwjaar vierden ze in mineur, maar samen met hen kijkt Caritas hoopvol naar de toekomst.”